

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Karla Šemíka ve věci

žalobce: **Ing. T. W.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti
žalovanému: **Městský úřad Vejprty**,
sídlem Tylova 870/6, 431 91 Vejprty,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je povinen** ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout o žádosti žalobce o informace ze dne 15. 8. 2017, evidované pod číslem 2946/2017.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **12 200 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nikterak nereagoval na jeho žádost ze dne 15. 8. 2017 (dále jen jako „žádost“), kterou požadoval informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „InfZ“), zda žalovaný někdy v minulosti předával někomu originál či kopii projektové dokumentace ke stavbě „Pila Kovářská“ anebo část takové dokumentace (například požárně bezpečnostní řešení stavby). V případě pozitivní odpovědi žádal konkrétní údaje, komu a v jakém rozsahu byla poskytnuta a z jakého důvodu. Dále žádal o sdělení, zda žalovaný někdy v minulosti potvrzoval shodu projektové dokumentace ke stavbě „Pila Kovářská“ uložené ve spisu MU-VEJ/2054/2013/Sú-VI anebo části takové dokumentace (například požárně bezpečnostního řešení stavby) s jinou projektovou dokumentací. V případě kladné odpovědi žádal o sdělení, kdy a v jaké části byla projektová dokumentace porovnávána, k jakému účelu a s jakým výsledkem.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že na podanou žádost žalovaný nereagoval. Žalobce se proto již dříve obrátil se žalobou na ochranu před nečinností na zdejší soud, který rozsudkem ze dne 23. 5. 2018, č. j. 15 A 216/2017-45, žalobci vyhověl a rozhodl tak, že žalovaný je povinen o žádosti rozhodnout. Dle žaloby pak žalovaný vyřídil věc nemeritorně, když žádost dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ odložil, a to přípisem ze dne 5. 6. 2018, který byl odůvodněn pouze tím, že problematika uvedená v žádosti o informace již nenáleží do působnosti žalovaného. S tímto postupem žalobce nesouhlasil a brojil proti němu dle žaloby stížností podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, podanou u žalovaného dne 5. 6. 2018, s tím, že se domnívá, že vyžádané informace se k působnosti žalovaného vztahují, neboť předmětem jeho žádosti jsou informace o činnosti žalovaného, a vztah těchto informací k působnosti žalovaného tak logicky plyne ze zásady zákonnosti výkonu veřejné moci. Žádost ani stížnost nebyly dle žaloby vyřízeny, když ze sdělení Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 18. 10. 2018 plyne, že stížnost tomuto orgánu dosud předána nebyla. Žalobce s odkazem na čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poukázal na to, že o jeho žádosti mělo být rozhodnuto do 15 dnů od jejího doručení. Podle žalobce situaci, kdy žalovaný žádost odložil, je pak třeba považovat za nečinnost povinného subjektu při vyřízení žádosti ve smyslu § 16 odst. 1 písm. b) InfZ a obrana proti této nečinnosti je možná pouze podáním stížnosti podle § 16a InfZ s tím, že v tomto směru odkázal i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2011, č. j. 6 Ans 7/2011-94. Žalovaný měl dle žaloby ve lhůtě sedmi dnů, tj. do 12. 6. 2018, buďto stížnosti vyhovět tím, že by informaci poskytl, nebo měl vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti, anebo měl stížnost předat nadřízenému orgánu (§ 16a odst. 5 InfZ), neučinil však ani jedno z toho a zůstal nečinný jak při vyřizování žádosti, tak při vyřizování stížnosti. Postupem žalovaného tak byl dle žaloby žalobce zkrácen na svém právu na informace.
3. V doplnění žaloby ze dne 4. 12. 2018 pak žalobce upřesnil, že v mezidobí od podání žaloby Krajský úřad Ústeckého kraje vydal dne 7. 11. 2018 pod č. j. 292/UPS/2018-11 opatření proti nečinnosti, kterým přikázal žalovanému předložit stížnost se spisovým materiálem. Rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 14. 11. 2018 pak bylo žalovanému přikázáno, aby žádost o informaci vyřídil do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí. Žalovaný však o žádosti o informaci ani doposud dle žalobce nerozhodl, a je tak dle žalobce nadále nečinný.
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že žádost se týkala stavebního řízení ve věci „Pila Kovářská“. Žalovaný dále uvedl, že dokumentace stavebního řízení ve věci „Pila Kovářská“ byla předána Krajskému úřadu Ústeckého kraje, a proto žalovaný žádané informace nemá k dispozici. Žalovaný dále uvedl, že nemá zájem na výsledku stavebního řízení v dané věci s tím, že uvedená věc se týká katastru sousední obce, který pod úřad žalovaného spadá jen v důsledku přenesené působnosti stavebního úřadu, a dle žalovaného žalobce má všechny informace ke stavebnímu řízení stejně jako žalovaný.

Replika žalobce

5. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že Krajský úřad Ústeckého kraje informoval v mezidobí žalobce o tom, že vyzval žalovaného přípisem ze dne 18. 6. 2019 k vyjádření a předložení podkladů k doložení způsobu vyřízení stížnosti s tím, že podání žalobce z 15. 1. 2019 vyhodnotil jako žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Dále k vyjádření žalovaného uvedl, že předmětem žádosti jsou informace, které se týkají stavebního řízení ve věci „Pila Kovářská.“ Dle žalobce pak jeho žádost nebyla omezena jen na informace nacházející se výlučně ve správním spisu. Skutečnost, že dokumentace stavebního řízení byla předána jinému správnímu orgánu, pak dle žalobce neznámá, že žalovaný vyžádanými informacemi nedisponuje, ani to, že by se informace přestaly vztahovat k jeho působnosti. Žalovaný tedy v dané věci není zbaven povinnosti plnit rozhodnutí nadřízeného orgánu, kterým mu bylo dne 14. 11. 2018 uloženo vyřídit žádost o informace. To, že žalovaný nemá zájem na výsledku řízení, je dle žalobce bez relevance. Dále žalobce uvedl, že informace, o které v žádosti požádal, k dispozici nemá, a není mu ani známo, kde jsou uloženy.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
7. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
8. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ve smyslu ustanovení § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

9. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Mezi stranami není sporu o skutkovém stavu, který odpovídá i předloženým správním spisům. Ze správního spisu žalovaného a správního spisu Krajského úřadu Ústeckého kraje, které si soud vyžádal, plyne, že žalobce podal v zastoupení svým právním zástupcem shora uvedenou žádost o informace ze dne 15. 8. 2017, kterou žalovaný obdržel dne 16. 8. 2017 a zaevidoval pod č. 2946/2017, kterou však žalovaný nijak nevyřídil. Žalobce podal proto dne 4. 9. 2017 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, a to Krajskému úřadu Ústeckého kraje. Ze spisu dále plyne, že Krajský úřad Ústeckého kraje pověřil usnesením ze dne 25. 9. 2017 Městský úřad Klášterec nad Ohří, odbor stavebního úřadu a územního plánování, k projednání a rozhodnutí neukončeného správního řízení ve věci změny užívání stavby „Pila Kovářská“. Městský úřad Klášterec nad Ohří se tak stal příslušným obecným stavebním úřadem v předmětné věci, dále na základě uvedeného usnesení ze dne 25. 9. 2017 předal krajský úřad Městskému úřadu Klášterec nad Ohří i spis, z něhož byla informace požadována. Uvedenou žádost vyřídil stavební úřad Městského úřadu Klášterec nad Ohří opatřením ze dne 20. 10. 2017 tak, že dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ žádost odložil.
11. Ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 15 A 216/2017 a rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 15 A 216/2017-45, (dále jen jako „rozsudek v přechozí věci“) bylo zjištěno, že tímto rozsudkem ve věci shodných účastníků řízení zdejší soud rozhodl tak, že „*I. Žalovaný je povinen ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout o žádosti žalobce o informace ze dne 15. 8. 2017, evidované pod číslem 2946/2017. II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.*“ Z tohoto rozsudku bylo zjištěno, že žalobou v této věci se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nikterak nereagoval na jeho žádost o informaci ze dne 15. 8. 2017, která je předmětem žaloby v této věci. Z odůvodnění rozsudku v předchozí věci plyne, že předmětem přezkumu soudu bylo to, zda „žalovaný má nebo měl povinnost vyříditi žádost žalobce o informace ze dne 15. 8. 2017 i přesto, že po podání žádosti došlo ke změně místní příslušnosti ve věci změny stavby „Pila Kovářská“ s tím, že dle soudu „v dané věci tak bylo rozhodnuto pouze o změně příslušnosti ve věci správního řízení o změně v užívání stavby „Pila Kovářská“. Na jiná řízení ani na žádosti o poskytování informací podle InfZ toto rozhodnutí nemá vliv. Povinným subjektem jednat ve věci předmětné žádosti o informace tedy byl a je žalovaný, u kterého byla podána i stížnost proti jeho postupu dle § 16a odst. 3 InfZ (tedy nikoliv Městský úřad Klášterec nad Ohří). Soud posoudil žalobu jako důvodnou a v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému v předmětném řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku. Tento rozsudek v přechozí věci nabyl právní moci dne 28. 5. 2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

12. Ze správního spisu dále plyne, že přípisem žalovaného nazvaným „Sdělení o odložení Vaši žádosti o poskytnutí informací dle §14 odst. 5 písm. c) podle zákona 106/1999 Sb. O svobodném přístupu k informacím ve znění pozdějších předpisů“ ze dne 5. 6. 2018 (dále jen jako „sdělení o odložení žádosti“), doručeným žalobci téhož dne, sděluje žalovaný žalobci, že jeho žádost ze dne 15. 8. 2107, podanou dle InfZ, vyřídil tak, že „vzhledem k tomu, že problematika uvedená v žádosti o informace již nenáleží do působnosti MěÚ Vejprty, se tato žádost z důvodu dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ odkládá“. Další odůvodnění pak v tomto sdělení o odložení žádosti již uvedeno není s tím, že žalovaný pouze žalobce poučil o tom, že pokud se způsobem vyřízení stížnosti nesouhlasí, může na postup žalovaného podat stížnost dle § 16 InfZ, a to u žalovaného ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto sdělení s tím, že o stížnosti bude rozhodovat Krajský úřad Ústeckého kraje. Následně žalobce podal stížnost ze dne 5. 6. 2018 podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, doručenou žalovanému tentýž den (dále jen „stížnost“). Krajský úřad Ústeckého kraje opatřením proti nečinnosti ze dne 7. 11. 2018, č. j. 292/UPS/2018-11, přikázal žalovanému, aby ve lhůtě 5 dnů od doručení tohoto opatření předložil stížnost žalobce ze dne 5. 6. 2018 spolu se spisovým materiálem, pokud v této lhůtě sám stížnosti nevyhoví tím, že informaci poskytne či vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Krajský úřad Ústeckého kraje poté rozhodnutím ze dne 14. 11. 2018, č. j. 535(292)/UPS/2018-14, doručeným žalovanému téhož dne, přikázal žalovanému vyřídit žádost žalobce o informace do pěti dnů od doručení tohoto rozhodnutí s odůvodněním, že žalovaný odložení žádosti o informace nijak neodůvodnil, vyřízení žádosti je tak nepřezkoumatelné s tím, že povinný subjekt je povinen podrobně popsat, proč se požadovaná informace k jeho působnosti nevztahuje s tím, že stížnost byla předána nadřízenému orgánu až na základě vydaného opatření proti nečinnosti povinného subjektu.
13. Ze spisu dále plyne, že žalovaný dopisem ze dne 1. 7. 2019, č. j. MU-VEJ/100/2019/taj, sdělil Krajskému úřadu Ústeckého kraje, že mu (dle výzvy Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 18. 6. 2019, učiněné na základě podání žalobce z 15. 1. 2019) zasílá podklady a vyjádření k nečinnosti při vyřizování žádosti o informace z 15. 8. 2017 s tím, že kompletní spis ve věci „Pila Kovářská“ byl Krajskému úřadu Ústeckého kraje předán dne 24. 8. 2018, současně pouze obecně upozornil na rozsudek zdejšího soudu č. j. 15 A 242/2017-55. Přílohou dopisu je sdělení žalovaného ze dne 14. 8. 2017, kterým Krajský úřad Ústeckého kraje informuje o tom, že ve věci „Pila Kovářská“ nelze určit oprávněnou úřední osobu.
14. Soud se nejprve zabýval otázkou pasivní legitimace a tím, zda je žaloba proti nečinnosti správního orgánu použitelným prostředkem ochrany v dané věci. Soud vycházel z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že *potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.* Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že jednotlivce se stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) InfZ může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem). Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl. Dle soudu tyto závěry platí tím spíše za situace, kdy žalobce jako oprávněná

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

osoba využije, dokonce opakovaně, prostředky ochrany proti nečinnosti, a navíc je s vyřízením těchto prostředků úspěšný, přesto nedojde k rozhodnutí o věci samé. Ani odložení žádosti není v této souvislosti rozhodnutím ve věci samé, resp. není v této věci ani řádným způsobem vyřízení žádosti o informace, viz dále uvedené odůvodnění.

15. Soud k otázce pasivní legitimace odkazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 5 As 154/2015-57, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že: „Označení žalovaného v žalobě na ochranu proti nečinnosti je v dispozici žalobce, přičemž soud je tímto označením vázán. Soud např. nezkontroluje, zda pravomoc vydat rozhodnutí dle zákona o svobodném přístupu k informacím má jiný správní orgán.“
16. Dále se soud zabýval otázkou, zda není namístě žalobu odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když dle tohoto ustanovení platí, že *soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl*. Toto ustanovení upravuje zásadu, že o téže věci nelze rozhodovat dvakrát (ne bis in idem), jež brání dvojímu projednání a rozhodování o témže předmětu řízení mezi týmiž účastníky. Z rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 15 A 216/2017-45, plyne, že tímto rozsudkem rozhodl soud ve věci shodných účastníků řízení o shodné žádosti o informace. Žalobní nárok je sice v dané věci shodný, jako v rozsudku v přechozí věci, odlišný je však žalobní důvod, který je dán jinou nečinností žalovaného, tj. nečinností s vyřízením žádosti sice shodné informace, avšak nečinností, která v nové podobě nastala až po vydání pravomocného rozsudku soudu.
17. Z výše uvedeného plyne, že žalobce vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti žalovaného, jímž byla stížnost (navíc učinil i podání k opatření proti nečinnosti při vyřízení stížnosti), avšak její užití nevedlo k vyřízení žádosti, neboť žalovaný žádost o informaci nevyřídil. V takovém případě má žalobce možnost obrátit se na soud se žalobou proti nečinnosti přímo povinného subjektu, žalovaného, aby mu bylo uloženo o celé žádosti rozhodnout, což žalobce učinil. Soudu tedy nic nebránilo přistoupit k meritornímu posouzení žaloby.
18. Soud v dané věci nejprve musí vymezit předmět přezkumu a stěžejní právní otázku. Předmětem přezkumu v této věci je to, zda žalovaný má nebo měl i po vydání rozsudku v předchozí věci povinnost vyřídit žádost žalobce o informaci ze dne 15. 8. 2017 i přesto, že po podání žádosti došlo k předání celého správního spisu ve věci stavby „Pila Kovářská“ Krajskému úřadu Ústeckého kraje (a následně ke změně místní příslušnosti) a dále přesto, že žalovaný žalobci sdělil, že jeho žádost pro nedostatek své působnosti odkládá, a tedy to, zda žalovaný je nadále při vyřízení žádosti o informaci nečinný.
19. Činnost, či nečinnost jiných správních orgánů není pro rozhodnutí ve věci podstatná, neboť žalobce vytýká nečinnost pouze žalovanému a jeho postup soud přezkoumává.
20. Podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že *požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli*.
21. Podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ povinný subjekt posoudí žádost, a nerozhodne-li podle § 15, *poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku*.
22. Podle § 15 odst. 1 InfZ, *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží*.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

23. Podle § 16a odst. 3 písm. a) InfZ stížnost se podává u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne doručení sdělení podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ.
24. Z uvedených ustanovení InfZ mimo jiné vyplývá, že povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádost odloží s tím, že se nevztahuje k jeho působnosti [§ 14 odst. 5 písm. c) InfZ], případně z jiného důvodu, nebo žádosti vyhově, tedy poskytne požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítne [§ 15 odst. 1 InfZ], případně může o jednotlivých částech žádosti rozhodnout různými z těchto způsobů.
25. Jestliže povinný subjekt dospěl důvodně k závěru, že požadovaná informace se nevztahuje k jeho působnosti, je jeho povinností tuto žádost podle ust. § 14 odst. 5 písm. c) InfZ odložit a tuto odůvodněnou skutečnost sdělit do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli. Každá žádost o poskytnutí informací podaná podle InfZ musí být vyřízena některým ze zákonem předpokládaných způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručitou žádostí nezabýval, tedy aby ji nijak nevyřídil (viz rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 8 A 106/2016–40; ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016–390, www.nssoud.cz). Zákon však ani nezná postoupení žádosti dle InfZ jinému povinnému subjektu.
26. Ke shodným závěrům dospěla i odborná literatura (Jelínková, J., Tuháček, M.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2017, komentář k § 14 odst. 5 InfZ), která uvádí, že: „[N]edojde-li k odložení žádosti pro nedostatek působnosti povinného subjektu (nebo pro nedoplnění žádosti), ani k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 (z některého z důvodů ochrany informací podle § 7 až 11, event. jiného zákona, resp. pro faktický důvod neexistující informace, resp. pro neupřesnění žádosti), musí být informace poskytnuta ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění [či upřesnění žádosti, i když v tomto případě tak § 14 odst. 5 písm. d) nestanoví výslovně, zjevně opomenutím zákonodárce];...“
27. Soud na základě shora uvedeného konstatuje, že se neztotožnil s argumentací žalovaného, že by skutečnost, že žalovaný již nedisponuje dokumentací stavebního řízení ve věci „Pila Kovářská“, ke které se požadovaná informace vztahuje, opravňovala žalovaného vyřídít žádost o poskytnutí informace dle InfZ tak, že žádost o informaci odloží dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ s tím, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, jak žalovaný učinil sdělením ze dne 5. 6. 2018. Tento závěr platí tím spíše, že sdělení žalovaného o odložení žádosti o informaci není nijak odůvodněno, ačkoliv odůvodnění skutečnosti, že požadovaná informace se nevztahuje k působnosti povinného subjektu, vyžaduje ustanovení dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ. Ani rozhodnutí o změně místní příslušnosti ve věci změny v užívání stavby „Pila Kovářská“ (§ 131 odst. 4 správního řádu) nevede totiž automaticky ke změně povinného subjektu k vyřízení žádosti o poskytnutí informace. InfZ ani správní řád neobsahují ustanovení, které by upravovalo akcesorické řízení, které by v případě změny příslušnosti správního orgánu následovalo osud řízení, v němž došlo ke změně. V dané věci tak bylo rozhodnuto pouze o změně příslušnosti ve věci stavebního řízení ve věci stavby „Pila Kovářská“, navíc po podání žádosti o informace. Na žádost o poskytování informací podle InfZ takové rozhodnutí nemá žádný vliv. Námitky žalovaného tak byly v tomto směru shledány nedůvodnými.
28. Povinným subjektem jednat ve věci předmětné žádosti o informace dle InfZ tedy byl a je žalovaný, u kterého byly podány i stížnosti proti jeho postupu dle § 16a odst. 3 InfZ, když i sám žalovaný ve vyjádření k žalobě potvrdil, že žádost o informace dle žaloby se týkala řízení ve věci stavby „Pila Kovářská“, kde to byl právě žalovaný, v jehož působnosti bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

původně vedení řízení dle stavebního zákona o nařízení zkušebního provozu stavby „Pila Kovářská“ s tím, že žádost o informace se také k dokumentaci ke stavbě „Pila Kovářská“ vztahuje. Žalovaný byl a je stavebním úřadem, a proto žádost o informaci patří do jeho působnosti. Z výše uvedeného pak plyne, že informace požadovaná v žádosti o informace se vztahovala k působnosti žalovaného i z tohoto důvodu. Nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti na postup při vyřizování informací může žadateli poskytnout informaci dle InfZ pouze v případě, že usnesením ve věci žádosti o poskytnutí informace tuto věc převezme [viz § 16a odst. 6 písm. c) InfZ], což se však daném případě nestalo. Žalovaný tak nebyl oprávněn (ani po vydání rozsudku v přechozí věci) ze všech výše uvedených důvodů žádost o informaci odložit dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ z důvodu, že se nevztahuje k jeho působnosti. Tento závěr soudu platí tím spíše, že žalovaný uvedené sdělení nijak řádně neodůvodnil. Důvodná pak není ani námitka, že žalovaný se domnívá, že žalobce všechny informace ke stavebnímu řízení má, když tato skutečnost, navíc nijak neprokázaná, není dle § 11 InfZ důvodem pro neposkytnutí či omezení poskytnutí informace. Ani další námitky žalovaného k žalobě tak nebyly shledány jako důvodnými. Pokud stavební řízení ve věci „Pila Kovářská“ spadalo dle výše uvedeného vyjádření žalovaného do přenesené působnosti stavebního úřadu žalovaného, není důvodná ani námitka, že věc se týká katastru sousední obce. Soud v této souvislosti připomíná, že povinný subjekt není oprávněn ani odložit žádost o informaci či tuto žádost zamítnout se zdůvodněním, že se nevztahuje k jeho působnosti, pokud se tato žádost týká činnosti jiného odboru či složky téhož obecního úřadu, než je ta, které byla žádost adresována (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2008, č. j. 3 As 13/2007-75, www.nssoud.cz).

29. Ze skutečnosti, že žalovaný vedl jako správní orgán stavební řízení ve věci „Pila Kovářská“ plyne, že žalovaný žádost o informace k dokumentaci stavby „Pila Kovářská“ mohl a může vyřídit. Toto však měl žalovaný původně učinit do 15 dnů od přijetí žádosti, tj. do 15. 8. 2017, v souladu s § 14 odst. 5 písm. d) InfZ. Následně, na základě rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 15 A 216/2017-45, (právní moci nabyt dne 28. 5. 2018) tak měl učinit do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku, tj. do 12. 6. 2018. Na základě rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje o stížnosti tak měl následně učinit nejpozději do 5 dnů od doručení rozhodnutí ze dne 14. 11. 2018, č. j. 535(292)/UPS/2018-14, (právní moci nabylo dne 14. 11. 2018) žalovanému, tj. do 19. 11. 2018. Pokud ani po tomto datu žalovaný žádost o informaci nadále nevyřídil, je s jejím vyřízením nadále nečinný.
30. Žalovaný tak měl postupovat jedním ze shora uvedených způsobů, tedy žádosti vyhovět, tj. poskytnout požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítnout [§ 15 odst. 1 InfZ], případně zčásti vyhovět a zčásti odmítnout. Pokud tak ani přes rozsudek v přechozí věci, ani přes podanou stížnost žalobce a výše uvedené rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje neučinil, byl a je v tomto směru nadále nečinný. Nečinnost na straně žalovaného při vyřizování dostatečně určité žádosti o informace pak nevyloučilo sdělení žalovaného o odložení žádosti o informace pro nedostatek působnosti žalovaného, když z výše uvedeného plyne, že odložení žádosti z důvodu dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ nebylo v dané věci nejen odůvodněné, ale ani důvodné. Tato nečinnost trvá i ke dni vydání tohoto rozsudku.
31. Z výše uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako důvodnou a v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému v předmětném řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku, která je stanovena jako základní lhůta k poskytnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

informací podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ. Vydáním rozhodnutí lze v této věci rozumět i poskytnutí informací.

32. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 12 200 Kč, která se skládá z částky 2 000 Kč za soudní poplatek za podání žaloby, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT, podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d) AT s tím, že další podání, obsahují doplňující vyjádření žalobce, soud nepovažoval z hlediska nákladů řízení za účelně vynaložené, a proto za něj žalobci odměnu ani režijní paušál nepřiznal]; z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 AT.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 5. prosince 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.